

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Подобно на другите публикации на Центъра за изследване на демократията, предлаганият анализ не е самоцел, а част от по-мащабно усилие за експертна оценка на организираната престъпност в контекста на прехода. **Недостатъчното рационализиране на наличната информация за процесите в подземния свят е характерна слабост на правозащитната система**, произтичаща от фрагментарния подход, ведомствените ограничения и „институционалната амнезия“ за предисторията и закономерностите в еволюцията на организираната престъпност. Същевременно публичният дискурс по най-травмиращите криминални деяния често се ограничава от късия хоризонт на медиийния интерес и затъва във взаимните обвинения на политическите централи, без да произведе реалистични алтернативи. Тази епизодична злободневност на проблематиката, съчетана с напълно обясненото нетърпение и неудовлетвореност на Европейската комисия от хода на реформите и техните резултати, допълнително замъгяват обективната картина и отдалечават перспективите за реален напредък.

Едно от несъмнено положителните явления в противодействието срещу организираната престъпност и корупцията е утвърждаването през последното десетилетие на **публично-частното партньорство** като ефикасен модел на сътрудничество между публичните власти и гражданското общество. Неправителственият терен се оказва най-подходящ за диалога между институциите, освободен от политическа опека и ведомствена конкуренция. Същевременно публично-частното партньорство предоставя добър шанс за самите институции в процеса на тяхното „отваряне“ към обществеността и утвърждаването им като прозрачни демократични структури. Това обаче е дългосрочна задача в съвместните усилия за утвърждаване на нов тип институционална култура, която има своите противници и често се натъква на традициите на бюрократичния egoцентризъм и предубедеността. Кратката история на това взаимодействие преодоляла стадия на скептицизма, за да разкрие сериозен експертен потенциал, особено при **мониторинга и оценката на различните пазари на организираната престъпност и тенденциите в тяхното развитие**, въпреки неизбежните промени в политическите и административните екипи. Затова е особено важно на сегашния етап на реформата на сектора за сигурност публично-частното партньорство да бъде доразвито и в сферата на необходимите институционални промени, и при изработването на съвременни политически и професионални решения в тон с най-добрите европейски практики.